

Mirovna konferenca. — Prva seja se je izvršila natančno po sporočenem vsporodu. Nizozemski zunanji minister, Beaufort je pozdravil 26 zastopnikov držav imenom kraljice Viljemine ter izrekel carju zahvalo za veliko čast, da je določil Hag mestom, kjer se naj vrši mirovna konferenca. Car je dal plemenito inicijativo, ki si je pridobila priznanje na vsem civiliziranem svetu in ki izpolni željo slavnega carja Aleksandra I., ki je hotel, da bi živeli vsi suvereni in vsi narodi Evrope v miru in slogi ter bi se kot bratje podpirali. Predsednikom konference je bil izvoljen ruski poslanik pl. Staal, ki se je zahvalil Beaufortu za plemenite besede, katere je posvetil carju. Na Nizozemskih tleh, bi rekli, je stala zibelj mejnarodnega prava. Tu so se vršila najvažnejša pogajanja mej evropskimi državami. Podpredsednikom je bil izvoljen nizozemski zastopnik van Karnebeek, častnim predsednikom pa Beaufort. Prve seje se je udeležilo 28 žurnalistov in znana baronica Berta Suttner. Prihodnje seje bodo vse tajne.

Obrtnija.

Obrtna šola v Ljubljani.

Po zaslugi c. svet. Murnika začela so se že pred nekaj leti pogajanja z vlado radi ustanovitve šole mehanično-tehniške smeri za delovodje in za stavbno obrt. Letos se je zopet oglasil na dež. zbor. Predloženo mu je bilo naslednje poročilo:

V seji dne 6. marcija l. 1897. se je sklenilo to-le: „Deželni zbor toplo pozdravlja namero visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje, ustanoviti v deželnem stolnem mestu v Ljubljani šolo mehanično-tehniške smeri za delovodje, in se zavezuje, da bode ustanovitev in vzdrževanje te šole po vsej mogočnosti tudi gmotno podpiral.“

Deželni zbor se je v svoji vlogi z dne 29. novembra l. 1897., št. 5522, v kateri je naznanil ta sklep, izrekel tako, da bi bilo za povzdigo dotičnih obrtnih strok najbolje, ako bi se ustanovila šola mehanično-tehniške smeri za delovodje v deželnem stolnem mestu Ljubljani, kateri bi se priklopile strokovne šole odnosno specialni tečaji, in sicer za strojne ključavničarje, za montêrje, kurjače kotlov, strežnike pri strojih, vodje kolomotiv, za elektrotehniko, stavbene mizarje in mizarje za pohištvo, za strugarje, rezbarje, modelêrje in podobarje posebno cerkvene smeri, za umetno vezenje in šivanje čipk. Potemtakem bi bile strokovne šole v Ljubljani oddelki šole za delovodje.

Ker se je za takšno ustanovitev te šole poleg mestne občine ljubljanske izrekla tudi kranjska trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani, je potem pač upati, da se z ustanovitvijo šole ne bode več dolgo čakalo. Dežela plačuje sedaj za prostore, v katerih sta nastanjeni strokovna šola za lesno obrt in strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipk, mestni občini ljubljanski, katera ima te prostore preskrbeti, letni prispevek 750 gld.

Ker bo šola za delovodje po naznanilu mestnega magistrata v novo zgrajenem poslopiju nastanjena, in je

rešitev vprašanja o deželnem prispevku za mestno občino posebne važnosti, obrnila se je le-ta v vlogo z dne 12. aprila l. 1899., št. 13 506, do deželnega odbora s prošnjo, naj bi ji naznanil, ali bode dežela k stavbinskim stroškom prispevala in se pridružila prošnji, da bi visoka učna uprava pospešila ustanovitev napominane šole in šole za stavbno obrt.

Deželni odbor je mnenja, da je dežela dolžna pospeševati gradnjo te šole bodisi z enkratnim prispevkom ali pa z letnimi prispevki. Ker donaša dežela sedaj letni prispevek 750 gld. za nastanjenje obeh strokovnih šol dajala bi potem, če se število teh šol pomnoži, in bi se ne mogla odločiti za prvi način prispevanja, vsekako razmerno višji prispevek. Visokost enega kot drugega prispevka pa je možno določiti le tedaj, ako so znani stavbni troški.

Deželni odbor se torej izreče za to, naj se mestnemu magistratu odgovori, da bode dežela prošnji mestne občine v zadevi pospeševanja zgradbe poslopja za nastanitev gori omenjenih obrtnih šol ustregla.

Ker se je visoki deželni zbor tudi že v novič za to izrekel, da se ustanovi šola za stavbno obrt, meni deželni odbor, da bode tudi drugemu delu prošnje mestne občine ugodil ter se zavzel tudi za ustanovitev te šole in pospeševal ne le nje ustanovitev ampak tudi njeno vzdrževanje z dovolitvijo prispevka.

Po tem utemeljevanju je dež. zbor soglasno sprejel naslednji nasvet:

Visoki deželni zbor izvoli skleniti:

1.) Dežela Kranjska bode gradnjo šole mehanično-tehniške smeri za delovodje v Ljubljani s strokovnimi šolami odnosno specialnimi tečaji za strojne ključavničarje, za montêrje, kurjače kotlov, strežnike pri strojih, vodje lokomotiv, za elektrotehniko, stavbene mizarje in mizarje za pohištvo, za strugarje, rezbarje, modelêrje in podobarje posebno cerkvene smeri, za umetno vezenje in šivanje čipk, potem za stavbno obrt pospeševala ali z dovolitvijo enkratnega prispevka ali pa primerne letnega doneska.

2.) Deželnemu odboru se naroča, da se obrne vnovič do visoke učne uprave radi kolikor mogoče hitre definitivne odločbe v zadevi ustanovitve gori navedenih obrtnih šol.

Kmetijstvo.

Križi in težave soseda Antona z živinskimi boleznimi.

III. Nesrečni porod sive kobile.

Anton ima v hlevu dve breji kobili. S strahom čaka na dan, ko imata kobili storiti. Prvikrat ju je bil peljal k žrebcu; a on nima mnogo izkušenj o porodu.

Siva kobila je že čez 11 mesecev breja. Vsak dan torej lahko stori.

Sosed je Antonu svetoval, naj pripravi prostor za žrebe. Tudi je menil, naj se kobili vzamejo podkve.

Oboje se je zgodilo. Vime in leglo sta že precej otekla. Zabolina se bliža že trebuhu. Nadalje je svetoval, naj se kobilo upreže, kajti vsled tega postanejo kline manjše. A pokazalo se je, da je kobili v njenem stanu pretežko voziti, vsled česar se je sklenilo, kobilo prepeljati, da se izhodi. Ker je bilo vreme zelo prijetno, in se je marčno solnce prijazno z neba smejalo, prepeljavali so kobilo v zadnjih 8 dneh po 1 do 2 uri po prostem pokrito z lahno odejo. Po prepeljavanju bile so otekline vedno manje.

Kobila je dobila slast za živež. Sedaj, ko ima storiti, zavžila je celo v oddelku za žrebe na tleh ležečo steljo.

Ker se je povsem pravilno mislilo, da ni dobro, ako si kobila pred porodom prenapolni drob, devali so kobili po dnevu in tudi po noči nagobčnik, kadar je zavžila svoje seno.

V napoj so devali po sosedovem nasvetu $\frac{1}{2}$ funta Glavberjeve soli, da se dobi mehak gnoj.

Tako daleč je bilo vse v redu.

Končno je prišla s toliko skrbjo pričakovana ura. Zjutraj so se že pojavljali majhni spopadki. Pri tem pa je kobila vender mirno zavžila svojo hrano. Po preteku ene ure, postale so bolesi huje. Kobilo je močno tiščalo. Stopicala je nemirno po hlevu, zdaj legla in zdaj zopet vstala. Z močnim ječanjem in tiščanjem je dala od sebe tudi scalnico in blato.

Vsak hip, mislil je Anton, da kobila rodi. A četrte ure je prešlo za četrtom, pa še ni bilo nič. V svojem strahu pošlje Anton po soseda; isti se je peljal v mesto, oddaljeno dve uri od vasi. Kaj zdaj storiti? Dober svet se je zdel Antonu drag. Naj-li on morda z roko poskusi in naj preišče, ni-li kakega ovirka? Nekaj je moralo porod zadrževati, saj je slišal, da porod pri kobilah je hiter, in v pol ure je navadno vse končano. Sedaj je trajalo tiščanje že blizu $\frac{3}{4}$ ure, vodenega puhorja, glave in nog mladega žrebeta pa še ni bilo videti.

Anton se hitro odloči, sleče suknjo, zaviha si srajčni rokav in namaže roko s svinjsko mastjo. Hlapec vzdigne kobili levo sprednjo nogo. Drugi hlapec se postavi na desno stran živali, se upre na njeno bedro in potegne rep na desno stran. Anton se približa od leve strani sem in vtakne svojo roko skozi leglo v porodno prostoro, z roko pride do maternice, a ista je še popolnoma zaprta.

Anton meni vsled tega, da le še ni čas, in potegne svojo roko zopet venkaj. Tiščanje je zdaj nekoliko popustilo. Po preteku četrte ure pa so se bolesi še povekšale.

Kobila se vede tako, da prešinjata Antona strah in groza. Hodil je vsak čas gledat na cesto, se li pri-

kaže odkod izvedeni sosed. Toda o sosedu in njegovem vozu ni bilo še nič čuti.

Prešlo je zopet $\frac{3}{4}$ ure. Anton je sedaj sklenil, da še enkrat poskusi z roko pomagati.

Takrat ne pride daleč s svojo roko.

Čutil je mehak puhor, kateri je prišel že nekoliko iz maternice. Istotako je čutil v mehu, napolnjenem z vodo, dve nogi.

Velika je njegova radost. No si je mislil, meh se je vender odprl, in noge so tudi že tu. Zdaj pa treba hrabro začeti. „Vrvi sem“ veli svojima hlapcema.

Kobilo tišči zelo. Mehur postaja vedno večji in se približava leglu.

Anton čuti s svojo roko dobro vse to. Ali vse mu gre prepočasno. Hladnokrvno raztrga mehur, kajti po njegovih mislih je isti pored zadržujoči ovirek, in žrebce se mora zadušiti, ako porod še dlje traja.

Množina vode steče ven. Med tem čuti v raztrganem mehurju dve nogi. (Konec sledi.)

Novice.

— Osebne vesti. Č. g. Josip Volc, kapelan v Ribnici, gre za župnega upravitelja na novo ustanovljeno župnijo Velike Poljane pri Ribnici. — Trg. ministerstvo je imenovalo pravnik Vili. Dolenc v Ljubljani za poštnega konceptnega praktikanta v Trstu. — Predsednik dež. sodišča v Celovcu dr. Perko je opokojen in mu je tem potom podeljeno plemstvo. — Pri c. kr. plačilnem uradu so imenovani: blagajnik g. Fran Rozman kontrolorjem, oficijal g. Rudolf Vesel blagajnikom, asistent g. Valentin Koželj oficijalom in rač. asistent g. Valentin Dolenc asistentom.

— Prošnja. Dne 7. t. m. se je ustanovilo „Slovensko izobraževalno in zabavno društvo Naprej“ v Gradcu, ki ima namen, postati zavetišče slovenskim delavskim stanovom, da ne propadejo germanizaciji in demoralizaciji. Ovire, s katerimi se mora boriti mlado društvo, so jako velike, in premagati jih moremo le, če nas podpirajo rojaki v domovini. Zato se obrača podpisani odbor do vseh rodoljubov, da nas blagovolijo podpirati s slovenskimi knjigami, recimo družbe sv. Mohorja i. dr., ki jih več ne rabijo. Vsaka pošiljatev se sprejme najhvaležnejše. Naslov: Naprej, Bürgergasse 18./I. Gradec Za odbor: Alojzij Erbežnik, predsednik stud. phil.; Evg. Jarc, tajnik.

— Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Č. g. Matija Eferl, kapelan pri Sv. Ropertu nad Laškim, za mutsko šolo 1 gld. — Slavna posojilnica v Črnomlju 10 gld. — Slavna posojilnica v Pišecih 5 gld. — G. Fran Lavtižar, učitelj v Kamni Gorici, 1 gld. kot donesek za mesec sušec in mali traven. — G. Josip Ivančič v Ljutomeru je nabral za mutsko šolo 5 gld., in sicer so darovali po kroni gg.: Fran Brglez, Roman Fekonja, Jos. Ivančič, Janko Karba, dr. A. Mihalič, Fran Schneider, Fran Sršen, Karol Skočir in Josip Weixl. — Slavno obrtno pomožno društvo v Ljubljani 10 gld. — Ženska podružnica v Mariboru po gospej Anki Majcen 102 gld. 21 kr. — Moška podružnica v Trstu po bivšem denarničarju g. Viktorju Klinarju 155 gld. letos nabranih darov. — Po gospej A. Urbanek v Pragi 600 gld. kot skupiček akademije, prirejene od sl. društva „Šumadije“ v korist koroških šolam. — Slavno upravnništvo „Slov. Lista“ v Ljubljani 2 gld. — Slavna posojilnica v Žužemberku 15 gld. — Nadalje je daroval vitez Fran Josipovega redu, veletržec Vaso

Za človeško zdravje je nadalje posebno važno, da se mudi človek kolikor možno dolgo časa na prostem zraku, a da se to pospeši, si je novojška liga postavila nalogo, skrbeti za to, da bode okolica tovarn in delavskih bivališč v prirodnem oziru kar možno prijazna, da se bode delavsko ljudstvo z veseljem mudilo na prostem. Povod temu poskusu, ki se je sijajno obnesel v nekaterih slučajih, je dal bogat tovarnar v Koloradu, kateri je okrog svojih, na pustem kraju ležečih delavskih luž napravil obširne vrtove, in naposled svojo tovarno razdelil na paviljeno, ležečo v prijaznih parkih in sredi zelenih livad.

Uspeh te uredbe je uprav čudovit, in tovarne, katere so delavci smatrali poprej za svoje ječe, so jim zdaj najljubši kraji, v katerih zadovoljno in z veseljem izvršujejo svoja opravila.

Stroški taci naprav so seveda ogromni, a kadar Američan že seže v žep, tedaj položi kaj poštenega na mizo, in zato tudi novojška liga za socialna dela ni nikdar za sredstva v zadregi.

Križi in težave soseda Antona z živinskimi boleznimi.

III. Nesrečni porod sive kobile.

(Konec.)

Isti ju prime, vleče ven, in ju tudi srečno izvleče do legla. Dalje ne gre.

Išče glavo. Veliko truda pa stane, staviti roko v obrodni držatelj preko obeh prednjih nog. Maternica je še premalo odprta. Anton ne čuti od glave ničesar, kot tilnik. Trudi se, da bi glavo izvlekel ven; a vse je zastonj, kobilica tišči vedno močneje.

Kmetu rojijo vsakovrstne misli po glavi, in ne ve si pomagati. Žrebe se ne pomakne v porodnih prostorih niti za palec dalje. Pri tem tišči kobilica strahovito, tako da se je bati za poškodbo droba.

Anton ne ve si več pomoči. Misli, da, na soseda in na živinozdravnika, a v svoji razburjenosti se ne ve za kaj odločiti.

Končno se pripelje sosed iz mesta.

Temu pripoveduje Anton na hitro, kar se je zgodilo. Reče mu tudi, da je raztrgal puhor (mehur) meneč, da se pospeši porod, in da ostane žrebe živo. Sosed poslušal kimaje z glavo, in se pripravlja k preiskovanju. Zaviha si rokav, poklekne na tla in vpelje svojo dobro namazano roko v porodne prostore.

Ko potegne roko za nekoliko časa ven in vstane, reče dvomljivo: Stan je sedaj zelo slab. Lahko pride kobilica ob življenje! Raztrganje mehurja bila je neumnost in velika prenapetost. Bi ne bil mehur pred časom

raztrgan, potem bi bilo vse v redu. Z predčasnim raztrganjem mehurja se ni mogla maternica zadosti razširiti.

Vodni mehur je, kateri mora maternico počasno razširiti in raztegniti. Ker pa je bila pri raztrganju mehurja maternica premalo odprta, ni mogla žrebetova glava prodreti v medenico pri skrčenju obrodnega zadržljaja, ampak morala se je pripogniti na levo stran in se premakniti.

Sosed je menil, da je žrebe zgubljeno na vsak način, istotako je kobilica v smrtni nevarnosti; sedaj ni nobenega sredstva več, kot da se takoj pokliče živinozdravnik, ki naj bi poskusil žrebe ven izvleči.

S strahom sliši Anton to poročilo. Proklel je svojo neumno prenapetost! A vse nič ne pomaga več.

Hitro napiše sosed par vrstic na košček papirja in da isto svojemu hlapcu, ki je šel v mesto po živinozdravnika.

V treh urah mu je mogoče priti.

Kobilica postaja v tem času vedno slabša. Uboga žival ječi in stoka, da se je mora vsak usmiliti. Predmoleče hrane se kobilica niti ni dotaknila, pač pa je pila uboga para vodo z veliko slastjo.

Počasno otekava tudi leglo. „To ni nobeno dobro znamenje“, meni sosed, „žrebe je gotovo mrtvo.“

Zabadanja v ven moleči nogi z iglo ni isto (žrebe) več občutilo.

Strašne ure preidejo. Končno se vrne hlapec z živinozdravnikom. Živinozdravnik je prinesel seboj tudi orodno skrinjico.

Sosed razloži živinozdravniku s kratkimi besedami učin, med tem ko se isti pripravlja za preiskovanje. To je trajalo dolgo. Zdravnik je našel pri preiskovanju premalo razširjeno maternico, kakor tudi suha in trpka porodna pota, ker je obrodna voda že davno stekla.

Glava je bila pred vhodom v medenico udarila nazaj. Takoj si je živinozdravnik prizadeval, da bi (verlagert?) glavo zopet privedel noter.

Nič drugega ne ostane, kot da se od noge kožo odere, da pridobe prostora.

Prvo so privezali eno nogo z močno vrvjo. Zatem so jo izvlekli ven, kolikor je bilo mogoče, in jo držali. Z nekim orodjem je naredil živinozdravnik podolgasti sek na golenici in potem je razparal kožo raz noge do pleč z dolgo veslico. Ko se je to zgodilo, odreže živinozdravnik kožo, visečo dol na verigi, in veli možem prijeti nogo in jo vleči ven.

Po več ničemnih poskusih je bila končno cela noga izvlečena s plečatom vred. Z drugo nogo so istotako ravnali.

Po polurnem težkem delu bili sta obe nogi, izvlečeni iz kože, le koža udov visela je na čoku.

Sedaj se je pridobilo veliko prostora. Na novo poskusi živinozdravnik glavo na pravo mesto djati. Končno se je posrečilo, da so privlekli glavo s pomočjo rovnice. Hitro privežejo glavo z močno vrvjo. Bil je pa tudi

skrajni čas, da je prišlo žrebe ven, kajti porodni poti so vedno bolj in bolj otekavali.

Ker pa so bili porodni poti zelo trpki in suhi, pustil živinozdravnik viliti $\frac{1}{2}$ litra olja s pomočjo gumovite cevi in lijčka, potem pa veli vleči 4 možem. Po 10 minutah je bilo žrebe izvlečeno do medenice, po nadaljnjih 5 minutah je bilo celo ven. Ležalo je na tleh, nekaka krvava masa, in blizu njega veniztrgani sprednji nogi.

V zadnjem četrtu ure je postala kobila zelo slaba in upehana.

Živinozdravnik je pregledal bolno žival. Poškodbe ni bilo nobene. Srčni udarec je nekoliko obnemogel, a bil je še vedno enakomeren.

Pridni sivec se je nekoliko odpočil v četrtu ure. Tudi je prišel zopet do moči, ko se mu je vlilo s steklenico 25 gm žveplenega hlipa (eter) in $\frac{1}{2}$ litra gorke pive.

Po dveh urah je hotela žival vstati, a ji ni bilo mogoče, le s pomočjo hlapcev je vstala. Po nadaljnjih par urah snedla je kobila ponudeno hrano. Sivec je bil rešen, žrebe pa zgubljeno. Vzrokom tega je smatral tudi živinozdravnik to, kar sosed, namreč, da je Anton prezgodaj in prenašlo raztrgal vodeni puhor.

Anton je izgubil z lastno krivdo lepo žrebe in je mogel govoriti le o sreči, da je bila saj kobila rešena.

Novice.

— **Osebnosti.** Premeščeni so: Nadučitelj v Srednji vasi, g. Ivan Rihteršič v Št. Jurij pri Kranju, nadučitelj v Črnem vrhu pri Idriji g. Ivan Pipan v Poljane nad Škofjo Loko, učitelj v Vipavi g. Karol Wider v Tržiču, učitelj v Tržiču g. Karol Mataj in učitelj v Žireh, g. Lovro Perko v Zgornji Logatec in učiteljica v Trebelnem, gđ. Pavla Brezovšek v Semiču. Mešč. učitelj g. Josip Bezljaj je imenovan stalnim učiteljem na mestni nemški deški ljudski šoli v Ljubljani, učiteljica v Dornbergu pri Gorici, gđ. Amalija Jelšek pa je imenovana za stalno učiteljico v Dragatušu. — Deželno-sodni svetniki v Trstu gg. Avgust Jakobič, Artur Fleischer in Emil vitez Nadamlenski, so imenovani višjesodnimi svetniki. — Pravni praktikant pri celjskem okrožnem sodišču, g. Fran Šumer je imenovan avskultantom. — Naučno ministrstvo je potrdilo prof. S. Rutarja v Ljubljani novič za dobo petih let kot c. kr. konservatorja. — Dež. vladni konceptni prakt. g. O. Merk je imenovan dež. sodnim koncipistom. — Župnik v Dolenji vasi g. Jos. Jaklič je imenovan kanonikom v Novem Mestu.

— **Občni zbor političnega društva »Sloge«** v Gorici se je vršil v četrtek ob veliki udeležbi. Razprave so bile dolge in jako živahne. Predlog, naj bi se za »Slogo« ustanovilo posebno glasilo, se je odklonil. Na predlog g. dra. H. Tume je bil dr. Anton Gregorčič z vsklikom zopet izvoljen predsednikom. Volitev odbornikov je imela nastopni uspeh: Grof Coronini, dr. Franko, dr. Rojic po 253, Dermastija 221, Mašera 241, Grča 192, Klančič 235, dr. Tuma 164; v manjšini so pa ostali gg. uč. Vrtovec 95, uč. Medvešek 85, Gabršček 84, uč. Križman 68, uč. Lovrenčič 70. Potreba bo torej ožja volitev.

— **Poštna zadeve.** Dne 8. maja t. l. vršila se je v Spljetu v hotelu Troncoli XVIII redna glavna skupščina društva c. kr. poštarjev in poštних upraviteljev za Kranjsko, Primorje in Dalmacijo, združena z drugo letno skupščino društvene bolniške blagajne. Navzoče člane društva iz Kranjske, Primorja in osobito iz Dalmacije, kakor tudi častne člane, zastopnike c. kr. poštne in brzojavnega ravnateljstva iz Zadra, g. poštne nadoskrbnika Riharda Zamagna iz Spljeta pozdravil je v hrvatskem jeziku društveni predsednik g. A. Schrey, ki se je ob enem spominjal umrle vladarice in drugih umrlih članov cesarske rodovine. Na to je predaval o posameznih točkah dnevnega reda podpredsednik I. Grego. Volitev izvršila se je tako-le: predsednik Alojzij Schrey, c. kr. poštar v Jesenicah, podpredsednik Ivan Grego, c. kr. poštar v Piranu, blagajnik Anton Vodopivec, c. kr. poštar v Postojini, in se je ob enem tem gospodom za njihovo neutrudljivo in požrtvovalno delovanje izreklo polno priznanje. Končala se je 4 ure trajajoča skupščina s trikratnim »Živio-klici« na cesarja. Prihodnja glavna skupščina se vrši v Trstu.

— **Efektno tombolo** je dovolilo fin. ministrstvo gasilnoma društvoma v Begunjah in Boh. Beli.

— **Srečolov** je dovolilo ministrstvo gasilnemu društvu na Koroški Beli, in sicer s 1400 srečkami in z dobitki v efektih.

— **Častno občanstvo** je podelila občina Planina pri Vipavi dež. poslancu g. Ivanu Božiču.

— **Iz dež. zbora istrskega.** V zadnji seji je bil po daljši razpravi v nasprotju z odsekovim predlogom sprejet zakonski načrt, s katerim se nalaga občuten davek na biciklje. Zbornica je odobrila izvolitev dr. Constantinija.

— **V katoliško cerkev** se je povrnil Viktor pl. Cecconi v Gorici, ki je bil nedavno s svojo družino prestopil k protestantizmu.

— **Kardinalov klobuk** prinese knezu in nadškofu dr. Missii, kakor tržaški listi poročajo, papežev nečak grof Camillo Peci.

— **Potujčevanje.** V čisti hrvatski vasi Kmeti v Istri v občini Umag namerava »Lega« ustanoviti italijansko šolo.

— **Politiški procesi na Goriškem.** Min. sredo so zaprli bivšega odg. urednika »Sentinelle« Andr. Corsiga. Najprej je bila preiskava v njegovem stanovanju, potem strogo zaslišanje, in rezultat je bil ta, da so ga zaprli. Ta stoji v zvezi s Codermazom.

— **V komisijo za pogoždovanje Krasa** sta bila dne 16. m. m. izvoljena gg. Tomo Tollazzi iz Sp. Logatec in A. Pogačnik iz Cerknice, za njiju namestnika gg. Ivan Gruden iz Jeličnega vrha in Jakob Turk iz Ravnika.

— **Starinske izkopine.** Na Spod. Hajdinji pri Ptuju nadaljujejo izkopavanje rimskih starin. Zadnje dni so našli štiri lepe kamne z zanimivimi podobami in napisi. Tudi nekaj rimskih denarjev in svetilk so izkopali. Sodijo, da je bil ondi paganski tempelj.

— **Neverjetno ali resnično.** Pod tem naslovom piše »Edinost«, da v konjarici v Lipici pri Bazovici zidajo hlev. Delo je dobil neki Krause. Med 200 delavci je le nekaj težakov, ki so Slovenci in dobivajo le po 90 kr na dan, dočim dobivajo italijanski težaki 1 gld. 20 kr. To dejstvo je naravnost kričeče. Tujcem dajejo delo in zaslužek; dočim stradajo domačini, ki so znani kot dobri zidarji. Nevolja med ljudstvom je velika.

— **Min. sredo** je imela občni zbor »Slovenska Matica«. Iz tajnikovega poročila je bilo razvidno, da izda Matica letos 7 knjig, ki so proračunjene na blizo 75 tiskovnih pol. Tiskale se bodo v 3400, dr. Štrekljeva knjiga slovenskih narodnih pesmij pa v 4000 izvodih. Zemljevid slovenskih dežel izide v starih kartonih. Naročniki ga prejmo po 2 gld. Na-